

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

*Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3088; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2607).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (P. Andersen):** Der har i Udvalget været Enighed om Lovforslaget om Ændring af den gældende Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924, og Udvalget kunde saaledes hurtigt have endt sit Arbejde, hvis ikke andre Spørgsmaal var blevet rejst under Udvalgsarbejdet. For flere af disse Spørgsmaals Vedkommende er man ikke kommet videre end til at drøfte dem og udsætte dem til et senere Tidspunkt. Dette gælder saaledes det Spørgsmaal, der blev rejst om Mærkning af udenlandske Varer, af alle her til Landet indførte Varer, saaledes som Tilfældet er i de fleste andre producerende Lande. Der kunde om dette Spørgsmaal ikke opnaas Enighed, ganske særlig fordi der fra de forskellige Erhvervsorganisationer, der blev hørt i Anledning af denne Sag, kom meget modstridende Erklæringer og saadanne Erklæringer, at det var givet, der indenfor største Parten af Erhvervene vilde være Modstand mod en saadan Bestemmelses Gennemførelse paa nærværende Tidspunkt.

Der har ligeledes i Udvalget været rejst Spørgsmaal om i Lovforslaget at indføje Straffebestemmelser for Bestikkelse af saadanne Personer, som staar i Tjenesteforhold eller Tillidsforhold til andre, og som modtager Gaver eller Begunstigelser for at fremme Trediemands specielle Interesser overfor det Firma eller den Forretning, hvori de er ansat. Man har fra alle Sider i Udvalget været enig om, at det vilde være særdeles ønskeligt, om der kunde gennemføres en Lovbestemmelse i saa Henseende; og Ministeren har for sit Vedkommende ogsaa erklæret sig villig til at gaa med dertil. Imidlertid findes der en tilsvarende Bestemmelse i det Straffelovforslag, der

ligger til Behandling i Rigsdagen i Øjeblikket, og det blev saavel af Ministeren som af enkelte Udvalgsmedlemmer stærkt fremhævet, at Straffeloven vilde være det naturlige Sted for en saadan Bestemmelse og ikke en Lov som nærværende. Ud fra disse Betragtninger blev man til sidst enig om at indføre i Betænkningen en Bemærkning om, at Spørgsmaalet havde været fremme, og at man saa saaledes paa det, som jeg nu har omtalt.

Endvidere har der fra nogle Sider i Udvalget været rejst Spørgsmaal om en Ændring i den gældende Lovs § 14, hvor efter Erhvervsministeren bemyndiges til efter Samraad med Hovedorganisationer for dansk Erhvervsliv at fastsætte Mærkning af Varer, der er indført fra Udlandet. Imidlertid er det givet, at en Ændring af saa omfattende Natur ikke kan gennemføres, uden at de paagældende Organisationer først er hørt, og da der paa det sene Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet blev rejst, ikke var Lejlighed til at høre disse Organisationer, er man for dette Spørgsmaals Vedkommende blevet enig om at henstille til Ministeren at undersøge Organisationernes Stilling hertil og derefter foretage, hvad der videre maatte være fornødent.

Derimod har man i Udvalget opnaaet Enighed om forskellige Ændringer, der er sammenfattede i det Forslag til Ændringer i Loven, som foreligger i Betænkningen, og i hvilket Forslag ogsaa Ministerens Ændringer til den gældende Lov er indført. Det første og vigtigste, man er blevet enig om, er, at Lovens § 1, 1ste Stykke, i hvilket omtales saadanne Varer, som bærer urigtige Angivelser paa deres Etikette eller deres Indpakning for derigennem at paavirke Efterspørgselen, ikke er tilstrækkeligt, men at der ogsaa maa træffes Bestemmelser angaaende saadan Mærkning, der *vildleder* Publikum, men som ikke for Øjeblikket falder ind under Domstolene. I Henhold til den gældende Lov er det nemlig ikke ulovligt at *vildlede* Publikum med Mærkning, naar blot denne Mærkning ikke er fuldkommen *urigtig*, og man kender jo i den daglige Handel og Vandel mangfoldige Eksempler paa, at Publikum bliver vildledt ved Etiketteringen af Varer, som indpakkes af Fabrikkerne og paa deres Etikette bærer Navnet paa et dansk Firma med det paagældende Firmas Opholdskommune, uden at det angives, at disse Varer er fabrikeret i et fremmed Land. Et saadant Forhold er altsaa efter den gældende Lov fuldkommen tilstedeligt, men det er paa den anden Side at vildlede Publikum,